

Arrest

nr. 242 834 van 23 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 2 juli 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 augustus 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 4 oktober 2019 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in zijn hoedanigheid van echtgenoot van mevr. S. D. Verzoeker wordt op 7 april 2020 in het bezit gesteld van een bijlage 15. De gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken,

Volksgezondheid en Asiel en Migratie neemt op 2 juli 2020 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 4.10.2019 werd ingediend door:

<i>Naam: D. (...)</i>	<i>Voorna(a)m(en): A. (...)</i>	<i>Nationaliteit:</i>	<i>Albanië</i>
<i>Geboortedatum: (...)</i>	<i>Geboorteplaats: Shköder</i>	<i>Rr: (...)</i>	
<i>Verblijvende te: (...)</i>			

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Op 1.10.2019 werd op basis van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980, een aanvraag gezinshereniging ingediend door betrokkene, als echtgenoot van mevrouw D. S. (...) ((...)), van Bulgaarse nationaliteit. Ter staving van deze aanvraag werd een Albanese huwelijksakte voorgelegd van 12.09.2019.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst dit huwelijk, in navolging van het advies van het parket niet te erkennen. Het advies van het parket betreffende dit huwelijk werd als volgt gemotiveerd:

Mijn ambt is van oordeel dat er in casu sprake is van een schijnhuwelijk en verleent dan ook een negatief advies.

Uit het geheel van omstandigheden blijkt immers dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van de gehuwde.

Dit advies is onder meer gebaseerd op volgende elementen:

Tegenstrijdige verklaringen uit de interviews:

Omtrent de ontmoeting:

- Volgens mevrouw D. (...) kenden ze elkaar een jaar tot anderhalf jaar, ze wist het niet precies. Ze leerden elkaar kennen in een Turks café in de (...), naast haar eigen zaak, café I. (...) (de zaak staat wel op hun beide namen). Ze verklaarde dat ze elkaar enkel in het café hebben gezien en nog nooit bij elkaar thuis waren geweest Er was ook geen sprake van intieme contacten voor het huwelijk in Albanië. Hun eerste kus was een maand voor het huwelijk. Meneer D. (...) verklaarde echter dat hij wel bij haar thuis is geweest en dat ze elkaar niet enkel in het café hebben gezien voor het huwelijk.*
- Ze beslisten om te trouwen in september 2019. Het was zijn idee. Mevrouw verklaarde dat ze hierover niet had nagedacht.*
- Het huwelijk vond plaats op 12/09/2019. Beiden kunnen deze datum niet zeggen.*
- Mevrouw D. (...) kan slechts 1 foto van het huwelijk voorleggen, meneer kan geen enkele foto voorleggen.*
- Meneer D. (...) wilde de naam van mevrouw overnemen. Hij had er ook geen problemen mee dat dit de naam was van de ex-man van zijn vrouw ondanks hij verklaarde een jaloers persoon te zijn. Hij verklaarde dat dit op voorstel was van mevrouw. Zij verklaarde echter dat het zijn voorstel was. Het is opmerkelijk dat hij haar familienaam wilt overnemen terwijl hij nog geseind staat onder zijn oude identiteit, H.A. (...).*
- Mevrouw D. (...) verklaarde aanvankelijk dat zij niet wist dat een huwelijk het verkrijgen van Belgische verblijfsdocumenten kan opleveren voor meneer D. (...). Na een korte uitleg over de*

betekenis van een schijnhuwelijk verklaarde ze dat hij inderdaad met haar getrouwd is voor papieren en dat ze niet wist dat hij hier geen verblijfsrecht had. Mevrouw heeft ook geen weet van meneer zijn verblijfs geschiedenis.

- Mevrouw had nog geen enkel contact gehad met zijn familie. Ze kon ook niet zeggen hoe zijn kinderen heten of hoe oud ze zijn. Ze verklaarde niet veel over hem te weten.
- Mevrouw D. (...) heeft een eigen zaak, café Izmir. De zaak staat echter ook op naam van meneer D. (...). De verdiensten worden volgens mevrouw gedeeld. Zij krijgt de opbrengst van overdag omdat ze door de dag werkt en meneer krijgt de opbrengst van de nacht omdat hij 's nachts werkt in de zaak. Mevrouw verklaarde dat zij al de betalingen van het café doet en dat haar man niets betaalt. Volgens meneer D. (...) betaalde hij alles van het huis en het café en hebben ze nog geen verdeling van inkomsten moeten doen aangezien ze nog maar een maand open zijn.
- Mevrouw D. (...) wil de relatie stopzetten omdat ze niet meer overeen komen. Ze vindt hem een eigenaardig persoon. Meneer verklaarde dat de relatie nog niet gedaan is en hij haar nog graag ziet.
- Mevrouw verklaarde dat meneer niet meer bij haar binnen kan en ook niet meer bij haar heeft geslapen nadat zijn adres in orde was (dit was 2 maanden geleden). Zijn naam stond bijgeschreven op het huurcontract. Meneer D. (...) verklaarde dat hij nog steeds bij haar woont en slaapt. Volgens hem is er nog sprake van een relatie.

De verklaringen van beide partners lopen zo uit elkaar dat er ónmogelijk kan worden gesproken over een duurzame en stabiele partnerrelatie.

Meneer D. (...) heeft reeds een heel parcours afgelegd voor het bekomen van verblijfsrecht in België (dit onder zijn oude identiteit, H. A. (...))

(...)

Meneer D. (...) is gekend voor zware criminele feiten. Hij wordt gelinkt aan het Albanese prostitutie/maffiamilieu, mensenhandel etc.

Onder zijn vroegere identiteit, H. A. (...) staat hij ook geseind door de Duitse autoriteiten. In 2012 werd hij van rechtswege afgevoerd, maar gezien zijn uitgebreid gerechtelijk verleden speelt er het vermoeden dat hij hier altijd (illegaal) is gebleven.

Het huwelijk met mevrouw D. (...) zag meneer D. (...) als een kans om zijn gerechtelijk verleden in België te verdoezelen alsook de SIS-seining in Duitsland.

Het huwelijk zorgt ervoor dat meneer D. (...) de nodige verblijfsdocumenten kan bemachtigen: hij diende immers reeds een verzoek in tot gezinshereniging)

Uit het voorgaande blijkt dat het in Albanië afgesloten huwelijk er kennelijk niet op gericht is om een duurzame levensgemeenschap te stichten. Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex; Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft;

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

De erkenning van dit huwelijk zou bijgevolg leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Het huwelijksinstituut maakt immers een wezenlijk bestanddeel uit van het Belgisch

rechtsbestel en een miskennis van dat instituut kan een schending uitmaken van de Belgische internationale openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht).

Het advies van het parket dateert van 29.06.2020. Dat is dus een zeer recent advies, gebaseerd op recent onderzoek, vandaar dat wij menen dat het onderzoek voldoende recent is om op onze beurt de huwelijksakte niet te erkennen.

Het loutere feit dat betrokkenen officieel samenwonen wordt niet beschouwd als een bewijs van een gezinsleven. (Arr. RW, nr. 189065, 28/06/2017: "Het gegeven dat verzoekster samenwoont met haar voorgehouden echtgenoot doet geen afbreuk aan het feit dat er geen beschermingswaardig gezinsleven is. Een gezamenlijke verblijfplaats toont op zich nog geen oprechte en effectief beleefde partnerrelatie in de zin van artikel 8 EVRM aan (...).")

Bij gebrek aan de erkenning van het huwelijk, kan geen toepassing gemaakt worden van art. 40bis, §2, 1° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene wordt niet beschouwd als een gezinslid van een burger van de Unie."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"Eerste Middel : Schending van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950) en van het proportionaliteitsbeginsel

Dat, algevolg van de verzoekers betekende beslissing, verzoeker van zijn in België verblijvende echtgenote wordt gescheiden.

Dat dit een verregaande ingreep is op zijn recht op privé-en gezinsleven en derhalve schending uitmaakt van het art. 8 E.V.R.M. en van het proportionaliteitsbeginsel.

Art. 8 van het E.V.R.M. bepaalt :

" 1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel1.

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven. In concreto betekend dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt2. Dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, genomen ten aanzien van verzoeker, in deze benadering niet gerechtvaardigd/proportioneel is, daar deze enkel als gevolg heeft dat verzoekers recht op zijn privé-en gezinsleven, geschonden wordt (nu hij niet kan blijven bij zijn echtgenote in België) en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissingen. Nergens blijkt dat verweerder een correct evenwicht probeerde te vinden tussen het beoogde doel en de ernst van de inmenging. Noch blijkt dat hij een belangenafweging deed met betrekking tot de huidige gezinssituatie van verzoeker."

2.1.2. Artikel 8 van het E.V.R.M. bepaalt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming

van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Er wordt vooreerst vastgesteld dat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat: door een gebrek aan verwijderingsmaatregel is een schending van het gezins- en/of privéleven niet aan de orde en zijn de beschouwingen daaromtrent dus niet dienstig.

De wettelijke voorwaarden die gesteld worden in artikel 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet, waarborgen onder meer het recht op eerbiediging van het gezinsleven. De gemachtigde heeft niet op kennelijk onredelijke wijze vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan de bij voormelde artikelen gestelde voorwaarden om een verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. De beoordeling van de aanvraag gezinshereniging in het licht van de wettelijke bepalingen (waaronder artikel 40bis en 40ter van de Vreemdelingenwet) omvat reeds een beoordeling van de aangevoerde familiale situatie. Dit wordt expliciet bevestigd door het Grondwettelijk hof in het arrest nr. 121/2013:

“B.45.1. Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 regelt het verblijf op het grondgebied van de familieleden van een Belgische onderdaan. Zoals uiteengezet in B.3.2, beoogt de bestreden wet van 8 juli 2011 het immigratiebeleid inzake gezinshereniging bij te sturen, teneinde de migratiedruk te beheersen en bepaalde misbruiken te ontmoedigen, met eerbied voor het recht op het gezinsleven”, “B.54.1. Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om een verblijf in het kader van gezinshereniging te verkrijgen voor de echtgenoot of partner van een Belgische onderdaan, voor de kinderen van de Belgische onderdaan en die van zijn echtgenoot of partner, alsmede voor de beide ouders van een minderjarige Belg. Aldus waarborgt die bepaling het recht op gezinsleven van het kerngezin” en “B.55.5. De wetgever heeft erop toegezien dat het risico dat de familieleden van de Belgische gezinshereniger vanaf het begin of in de loop van hun verblijf om een sociale bijstand moeten verzoeken om menswaardige levensomstandigheden te verzekeren, aanzienlijk wordt beperkt zonder evenwel de uitoefening van het recht op gezinsleven van de Belgische onderdaan onmogelijk of overdreven moeilijk te maken. Hij heeft aldus een billijk evenwicht verzekerd tussen de legitieme doelstelling het voortbestaan van het stelsel voor sociale bijstand te verzekeren, rekening houdend met de bijzondere situatie van de Belg in dat verband, en de zorg om de Belgische onderdaan die geen gebruik heeft gemaakt van zijn recht van vrij verkeer de mogelijkheid te bieden zijn recht op gezinsleven in menswaardige omstandigheden uit te oefenen.”

De weigering van verblijf van meer dan drie maanden, vervat in de bijlage 20, houdt ontegensprekelijk in dat de gemachtigde de gezinsbanden beoordeeld heeft. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat de Raad van State er in zijn arrest nr. 231.772 van 26 juni 2015 op wees dat de omstandigheid dat artikel 8 van het EVRM op de bepalingen van de Vreemdelingenwet primeert niet wil zeggen dat aan de administratieve overheid een belangenafweging wordt opgelegd, daar de wetgever deze reeds voorzien heeft in het kader van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De Procureur des Konings heeft op 29 juni 2020 een negatief advies uitgevaardigd omtrent het huwelijk tussen verzoeker en mevr. D. De Procureur des Konings besluit dat uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de partners gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. De Procureur des Konings wijst op volgende elementen:

- tegenstrijdige verklaringen. De verklaringen van verzoeker en mevr. D. lopen volgens de Procureur des Konings zo ver uit elkaar dat er onmogelijk kan worden gesproken van een duurzame en stabiele partnerrelatie;
- verzoeker heeft een heel parcours afgelegd voor het bekomen van verblijfsrecht in België (hierbij o.m. gebruik makende van zijn oude identiteit);
- verzoeker is gekend voor zware criminele feiten. Hij wordt immers gelinkt aan het Albanese prostitutie/maffiamilieu, mensenhandel, etc.;
- verzoeker ziet het huwelijk met mevr. D. als een kans om zijn gerechtelijk verleden in België te verdoezelen alsook de SIS-seining in Duitsland; etc.

De gemachtigde stelt niet op kennelijk onredelijke wijze vast dat voormeld advies van de Procureur des Konings dateert van 29 juni 2020 en derhalve een zeer recent advies is, dat gebaseerd werd op recent onderzoek. Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om te oordelen dat het onderzoek voldoende recent is zodat de door verzoeker overgemaakte huwelijksakte niet kan worden erkend. Een schijnrelatie valt niet binnen de beschermings sfeer van artikel 8 EVRM.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

“Tweede middel : schending van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de hoorplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel en van verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout.

Dat verweerder in de bestreden beslissing stelt dat de aanvraag wordt geweigerd gezien hij weigert het huwelijk van verzoeker te erkennen. Dat verzoeker opmerkt dat zijn huwelijk dd. 12.09.2019 wel werd erkend door de Stad Gent nu zijn aanvraag verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie ontvankelijk werd verklaard en hij vervolgens in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie. Dat verweerder echter gehouden was deze eerdere beslissing van het stadsbestuur van Gent te respecteren. Dit is echter niet gebeurd waardoor er sprake is van het rechtszekerheidsbeginsel. Dat verzoeker verder opmerkt dat verweerder heeft nagelaten, alvorens een beslissing te nemen, zich voldoende te informeren bij verzoeker, hem te horen minstens in het kader van een zorgvuldig onderzoek en verzoekers rechten van verdediging hem aan te schrijven/uit te nodigen bewijstukken aangaande de oprechtheid van zijn huwelijk neer te leggen. Geenszins werd verzoeker voorafgaandelijk uitgenodigd om gehoord te worden en/of bijkomende documenten neer te leggen. Dat er derhalve sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht, van de hoorplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel en van verzoekers rechten van verdediging.”

2.2.2. Verzoeker betoogt dat zijn huwelijk door de stad Gent wel erkend werd en omdat zijn aanvraag gezinshereniging ontvankelijk werd verklaard en hij in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie. Hij stelt dat de gemachtigde gehouden is deze beslissing te respecteren, minstens diende de gemachtigde verzoeker voorafgaandelijk uit te nodigen voor een verhoor.

Verzoeker kan niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de stad Gent het huwelijk van verzoeker en mevr. D. heeft erkend. Verzoeker laat na om zijn kritiek te ondersteunen met enig stuk. Bovendien, het loutere feit dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter, toont niet aan dat de stad Gent het huwelijk tussen verzoeker en mevr. D. heeft erkend. De afgifte van een bijlage 19ter toont niet aan dat de stad Gent voormelde huwelijksakte zou hebben erkend. Het één staat volledig los van het ander. Een schending van het rechtszekerheidsbeginsel kan dan ook niet worden aangenomen.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij voorafgaandelijk diende te worden uitgenodigd om te worden gehoord of om bijkomende documenten neer te leggen, verwijst de Raad naar de bespreking van het derde middel.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan:

“Derde middel : Schending van het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van het art. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting, de hoorplicht, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsprincipe en verzoekers rechten van verdediging

Tenslotte wil verzoeker verwijzen naar het art. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat bij de afwijzing van een verzoek tot gezinshereniging alsnog rekening dient te worden gehouden met de aard en de hechtheid van de gezinsband, met de duur van het verblijf alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst.

Dat verzoeker, overeenkomstig het art. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging, diende te worden gehoord omtrent zijn gezins- en economische situatie. Dat dit in casu niet is gebeurd !!!! Dat verweerder gehouden was, alvorens een beslissing te nemen, minstens verzoeker uit te nodigen voor een verhoor. Verzoeker wil benadrukken dat het hoorrecht een algemeen beginsel van het Unierecht is dat lidstaten moeten respecteren als ze het Unierecht toepassen. Dit beginsel is wettelijk verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. In casu werd verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten

betekend zodat hij sowieso en in elk geval, overeenkomstig het artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, voorafgaandelijk door verweerder diende gehoord te worden. In casu heeft verweerder nagelaten het in artikel 41 van het Handvest vervatte hoorrecht te respecteren vooraleer een individuele beslissing te nemen die in het nadeel van verzoeker is.”

2.3.2. Het hoorrecht, als beginsel van behoorlijk bestuur, vereist enkel dat verzoeker nuttig voor zijn belangen kan opkomen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag voor een verblijfskaart als familielid van een Unieburger op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend. Het betreft een recente aanvraag waarbij verzoeker over de mogelijkheid beschikte om naar aanleiding van deze aanvraag alle nuttige elementen aan te voeren. Verzoeker heeft derhalve de mogelijkheid gehad om naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken. Verzoeker maakt in het derde middel zelfs niet met een begin van bewijs aannemelijk met welke elementen ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden door de gemachtigde. Nochtans kan een eventuele schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leiden, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (cf. HvJ 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C-301/87, punt 31; HvJ, 6 september 2012, Storck/BHIM, C-96/11 P, punt 80). Uit het bovenstaande volgt dat een schending van het recht om gehoord te worden slechts dan de rechtmatigheid van de bestreden beslissing kan beïnvloeden, wanneer verzoeker zou aantonen dat hij niet de mogelijkheid heeft gehad om de relevante gegevens mee te delen die de inhoud van de bestreden beslissing hadden kunnen beïnvloeden. Derhalve zal niet elk verzuim om het recht om te worden gehoord te eerbiedigen stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen terugkeerbesluit leiden. Zelfs indien sprake zou zijn van een onregelmatigheid die het recht om te worden gehoord aantast, dient bijkomend aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval te worden nagegaan of, de administratieve procedure in kwestie een andere afloop had kunnen hebben (cfr. HvJ, 10 september 2013, M.G. en N.R., zaak C-383/13, punten 39-40). Het theoretisch betoog van verzoeker laat niet toe te besluiten dat hij elementen had kunnen aanvoeren die de inhoud van de bestreden beslissing hadden kunnen beïnvloeden. Verzoeker toont geen schending aan van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur noch van de rechten van verdediging als algemeen beginsel van het Unierecht.

Het derde middel kan niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC